

САБРАНА ДЕЛА
ДРАГОСЛАВА МИХАИЛОВИЋА

ФРЕДЕ, ЛАКУ НОЋ
КАД СУ ЦВЕТАЛЕ ТИКВЕ
ПЕТРИЈИН ВЕНАЦ
ЧИЗМАШИ
УХВАТИ ЗВЕЗДУ ПАДАЛИЦУ
ЛОВ НА СТЕНИЦЕ
ГОРИ МОРАВА
ЗЛОТВОРИ
ЈАЛОВА ЈЕСЕН
ТРЕЋЕ ПРОЛЕЋЕ
ПРЕЖИВЉАВАЊЕ
УВОЂЕЊЕ У ПОСАО

**Драгослав
МИХАИЛОВИЋ**

**УВОЂЕЊЕ
У ПОСАО**

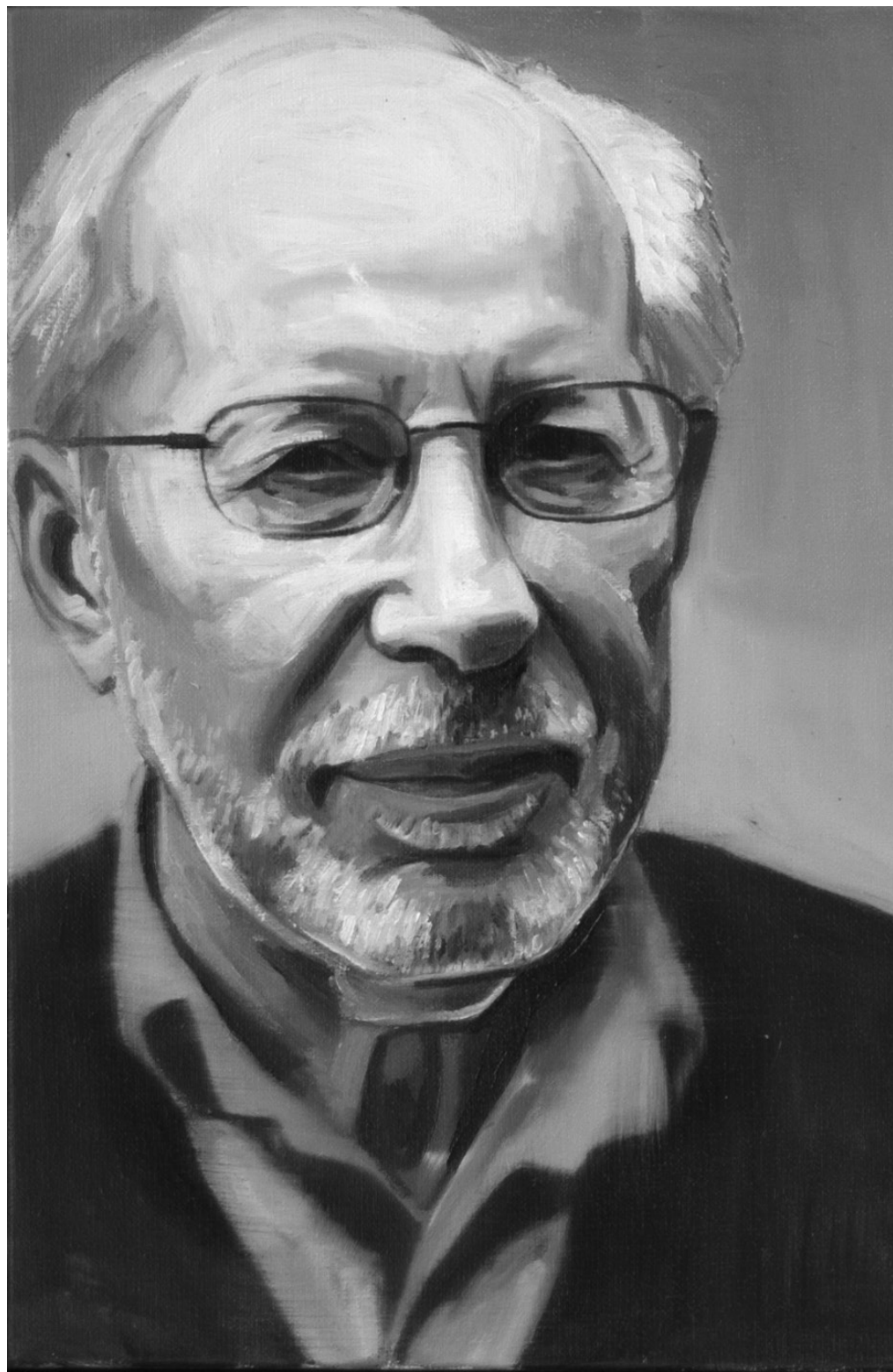
Copyright © 2020, Драгослав Михаиловић. Сва ауторска права задржана.

Објављено посредством ауторске агенције P. & R. Permissions and Rights Ltd., Limassol, Cyprus

Copyright © овог издања 2021, ЛАГУНА

Слика писца на 5. страни © Бранислав Михајловић:
Портрет Драгослава Михаиловића (2010)

Сабрана дела Драгослава Михаиловића
Књига 12

КАД СУ ЦВЕТАЛЕ ТИКВЕ

Драма у два чина с епилогом

ЛИЦА

ЉУБА СРЕТЕНОВИЋ ВРАПЧЕ алиас ШАМПИОН, боксер

МИЛИНКА, његова мајка

АНДРА, његов отац

ДУШИЦА, његова сестра

ВЛАДА, његов брат

ДРАГАНЧЕ СТОЈИЉКОВИЋ, боксер, његов друг

СТОЛЕ АПАШ

РУЖА, његова мајка

СТАРИ ПЕРИШИЋ, пуковник Удбе и председник Боксерског клуба *Раднички*, инвалид без леве руке, народни херој

РАКИЋ, поручник милиције, члан управе Боксерског клуба *Раднички*

Капетан ЗОРИЋ, ЉУБИН тренер

ПОПАРСИЋ алиас ПОП, ЉУБИН тренер

СМИЉКА

ИВИЦА ЛЕПИ

МИТА МАЈМУН

ПРВИ ДЕЧАК

ДРУГИ ДЕЧАК

СТЕВА ЦАМБАС

ПЕРА ПАТАК

КЕЛНЕРИЦА

ВОДНИК ЗДРАВКО

ПРВИ БОКСЕР

ДРУГИ БОКСЕР

ПРВА ДЕВОЈКА

ДРУГА ДЕВОЈКА

МИЋА

УДБОВАЦ

СУЉА

ИНВАЛИД

НОВИНАР

ЛЕКАР

МАСЕР

ВОЈНИК

БОКСЕРСКИ СУДИЈА

ПЕТРОВИЋ, члан управе Боксерског клуба *Црвена звезда*

ЧОВЕК ИЗ СПРОВОДА

КУВАР

ПУТАР

Девојке, удбовци, младићи, музичари, војници, официри, боксери, пролазници, публика, болесници, болничари.

(Догађа се од 1949. до 1953. године. Монолози Љубе Сретеновића и Драганчета Стојиљковића су из 1966.)

ПРВИ ЧИН

Сцена I

(Шумица изнад Душановца. Дан. Тишина је, само штио негде зазуји тиролејбус, залаје њас или луйне канџа. Полу-сакривени, водник Здравко, у униформи, и Келнерица њрле се на земљи. Онда с разних сџрана добауљају Сџоле Аџаш, Миџа Мајмун, Сџева Џамбас, Ивица Леџи, Први и Друџи дечак и још два младиџа. Крџомице их џосмаџрају. Чекају.)

ПРВИ ДЕЧАК

Шта је, бре, ово?

ДРУГИ ДЕЧАК

Не знам ни ја.

ПРВИ ДЕЧАК

Море, да ми идемо? Пребиџе ме матори кад види да у недељу нисам код куџе.

ДРУГИ ДЕЧАК

И мени се иде.

СТОЛЕ

(осврнувши се ка дечаџима, бесно)

Ћут' тамо, мајку ти слинаву!

МАЈМУН

Бре, што је овај споровозан.

ИВИЦА

Ма, шта раде ваздан! Закаснићемо на Врапчетов меч.

МАЈМУН

(премена Воднику, тихо)

'Ајде. 'Ајде полако. Остави мало и за нас. Доста је било.

(Водник устџаје. Закојчава њанџалоне и њојравља блузу.)

ВОДНИК

(џалећи циџарейџу)

Кад ћемо опет?

КЕЛНЕРИЦА

(џакође се њојрављајући)

Кад не знам. Наврати до мене у кафану за дан-два.

ВОДНИК

(саџињући се да је њољуби)

Добро. Здраво.

КЕЛНЕРИЦА

Здраво. Било ми је лепо.

(Водник јој намиџне и крене. Одмакавши, осврне се, ња се уз неку ивицу њомокри. Заџиим несџане. Жена усџане и, џушећи, џочне да истџреса неку блузу. Сџрема се да крене. Сџоле руком да знак својима. Тихо њођу ка њој. Она их не види. Аџаш јој иза леђа одједном скочи њраво на џлаву. Обори је и шакама јој заџисне усџа.)

СТОЛЕ

Држи је! Држи јој руке!

(Сви на жену навале. Начини се велика џужва, у којој она иџак некако усџе да ослободи усџа.)

КЕЛНЕРИЦА

Здравко! Здравко!

(Још иренутиак рвање се наставља, а онда дојури Водник.)

ЗДРАВКО

Шта то радите? Пустите је! Пустите је!

(Дојрчи до јомиле и одбаџи једноја-двојицу. Затим се корак-два њовуче уназад и сѣави руку у задњи џеј.)

ЗДРАВКО

Склањај се – или пуцам! Убићу!

(Ајаш и остјали се часак зледају. Као да су мало улашени.)

СТОЛЕ

(мирно)

Ма 'ајде, не зезај. Немаш ништа.

ЗДРАВКО

Склањај се кад говорим! Одступи!

СТОЛЕ

(усѣајући)

Па добро. 'Ајде пуцај.

(Човек је здунен, а Столе лајано њочне да му се ириближава. Одмах за њим усѣану и Мајмун и Ивица Лейи.)

СТОЛЕ

И тако ти, 'оћеш да пуцаш? Због једне курве.

ЗДРАВКО

Она није курва!

СТОЛЕ

Није? Је ли?

(Одмах ја удари. Водник се њовеве, али њочне да се шуче. Ијак, удрзо ја савладају. Одоре ја и њочну да ја ударају.)

КЕЛНЕРИЦА

Јао, немојте га! Јао, немојте! Здравко! Здравко!

СТОЛЕ

(осијављајући Мајмуна и Лейої да Водника и даље ѿуку, крећући ка жени)

Такви нама у војсци крв пију.

КЕЛНЕРИЦА

Јао, људи, немојте, молим вас! Шта смо вам учинили! Немојте да га бијете, молим вас!

(Видевши да молбе не ѿмажу.)

Па, шта 'оћете, мајку вам слинаву! 'Оћете минцу? Па, да вас видим! Де да видим шта можете!

СТОЛЕ

(одједном јој ускочивши међу ноје и већ се оїккойчавајући)

А ти шта хоћеш? Хоћеш да кажемо твом мужу, па да те онај твој лудак закоље?

(Осїјалима.)

Држи јој руке. И њега згодно наместите. Нека гледа.

ЗДРАВКО

(коїа Мајмун и Ивица држе)

Зашто то, људи, радите? Кад вас лепо молимо...

(Сви око жене још једанїуї скоче на њу и ѿїїїуно је заклоне.)

КЕЛНЕРИЦА

(из їужве)

Здравко! Здравко. Опрости ми, Здравко...

(Водник у Мајмуновим и Ивичиним рукама ѿлаче.)

Сцена II

(Рині. Љуба Срејеновић завршава борбу у великом сџилу. Публика наоколо урла. У њудлици је и чийшава Ајашева їруја из їреїходне сцене.)

ИВИЦА

Напред, Врапче!

ПОПАРСИЋ

Још двадесет секунди, Љубо!

(Љубин їроїивник, исирїен, їокушава да уђе у клинч. Љуба їа їресређе најїре левим директїом, їа їа десним айеркаїтїом сасвим оддије од себе. Онда уїуїује чийшаву серију дирекайша и крошеа. Зачује се їонї. У њудлици одјекују салве айлауза.)

ПУБЛИКА, ПРВИ И ДРУГИ ДЕЧАК, ИВИЦА

Шам-пи-он! Шам-пи-он! Шам-пи-он!

СТОЛЕ *(Ивици)*

Не дери ми се, бре, у уши.

(Ивица, здуњен, їресїаје да скандира. Љуба доїрчи до Поїарсића у свом уїлу.)

ПОПАРСИЋ

Тако се ради, момче. Сад је 8 : 6. Ако ова последња тројица не забрљају, добићемо.

ЉУБА

Јеси ли видео? Секану му гадну! Јеси видео како удара?

ПОПАРСИЋ

Па, не мислиш ваљда да ће да те чешља?

ЉУБА

Ма није то! Главом! Замало да ми пукне аркада. Ја се толико чувам, а он...

(Пийкајући се њо лицу.)

Је л' ми аркада у реду? Ух, што немам огледало.

ПОПАРСИЋ

Какво огледало?

(Смејући се.)

Ма, у реду ти је аркада, лепотане, не бој се. И како ти то мислиш? Па мораш мало и да добијеш.

ЉУБА

Је ли? Па, данас мало, сутра мало, и док се окренеш, изгледам као опанак. И ниједна цура више неће ни да ме погледа. А, остави ти то, друг. Умем ја и да дигнем руке од бокса.

ПОПАРСИЋ

Добро, добро. Иди, судија те зове.

(Судија узима обојицу боксера за руке и њодиже Љубину увис.)

ГЛАС ИЗ ЗВУЧНИКА

Једногласном одлуком судија, победио је Сретеновић.

(Айлаузи.)

ПУБЛИКА

Шам-пи-он! Шам-пи-он! Шам-пи-он!

(Љуба скакуће у ринџу њоздрављајући њублику, ња њрчи у свлационицу.)

Сцена III

(Свлячионица крај ринџа. У њој је неколико боксера. Неки су, мокри од куйања, већ завршили своје борбе, а друџи, с рукавицама на рукама, шек се сїремају за ринџ.)

ПРВИ БОКСЕР

(у шали ударајући Љубу рукавицом њо їлави)

Нану ти малу, што си се изучио! Добро сам те научио.

ЉУБА

(дранећи се)

Ма иди, бре. А научио сам се ја још нешто. Доведи швестерку да јој покажем.

(Граја, смех. Боксери оглазе, шџако да осїану само Љуба и Драїанче Сїојилковић.)

ДРАГАНЧЕ

Био си одличан.

ЉУБА

(задовољно)

А? Јеси ли ме гледао?

ДРАГАНЧЕ

Свака част.

ЉУБА

Ма, било би још боље, али нешто као да ме мало жига у рамену; мораћу да кажем Попу. А и ја сам тебе гледао. И, знаш, мало си ме и нервирао, али још си ти бољи од мене. 'Леба ми.

ДРАГАНЧЕ

Ма, хајде, нема то везе.

ЉУБА

Кеве ми! Некако си, мислим, елегантнији.

ДРАГАНЧЕ

Ама, пусти то, нећемо ваљда и нас двојица да се меримо. Ти си, уосталом, шампион, не ја. А зашто сам те то нервирао?

ЉУБА

Па докле ћеш, бре, да будеш тако фин? Кад већ тражи батине, дај му их! Научи га кад знаш!

ДРАГАНЧЕ

Ах, и ти си почео. Овако ми је zgodније. Зашто да се бијемо ако могу и овако?

ЉУБА

(доносећи своје одело)

Немам кад да се купам. Дај тај сунђер, леба ти, да се мало пребришем.

ДРАГАНЧЕ

(догајући му мокар сунђер)

Куд се журиш?

ЉУБА

(бришући се)

Чека ме Смиљка.

ДРАГАНЧЕ

Зар ни резултат нећеш да сачекаш?

ЉУБА

Нема везе, сазнаћу. Ваљда ћемо да победимо. Чуј, нешто сам решио. Пробушићу је. Доста сам је чешљао. Пребриши ми леђа.

ДРАГАНЧЕ

(ћромисливши)

Какав си лешинар, мислио сам да већ јеси.

ЉУБА

Ма нисам. Све сам је нешто чувао. Ал' више нећу. Доста ми је било. Данас узимам мој бели мантил – и водим је у шумицу.

ДРАГАНЧЕ

Она је фина цура. Можда би могао и да је причуваш.

ЉУБА

Јес', ја је чувам, а онда дође неки мангуп па среди ствар. Да је чувам за неког другог, је л' то мислиш?

ДРАГАНЧЕ

Зашто за другог?

ЉУБА

(йоїледавши їа)

Значи, да се женим? Јеси ли ти сигуран да немаш неког попа у фамилији?

ДРАГАНЧЕ

Ја ти само кажем да је то фина цура, није као друге. А ти ради како хоћеш.

ЉУБА

Фина, фина! Па фини смо и ми.

(Мрда раменима їред оїлегалом заїледајући се.)

К'о да то фини не раде. Досадила ми је, бре! Све нешто...

(Начинивши їримасу.)

Доста ми је више. Па, колико сам ја добрих риба због ње изгубио. И колико на овом свету има добрих риба! Треба то, брате, постићи. Чак си и ти поред мене пропуштао.

ДРАГАНЧЕ

Пази, пази, почео си да се бринеш и за мене. О, бога ти. Добро, ради како хоћеш. Хоћеш да дођеш вечерас?

ЉУБА

(излазећи)

Чекај ме код куће. Па да некуд пођемо.